

dr hab. Dariusz Kuźma prof. ndzw. UAP
dziedzina: sztuki plastyczne, dyscyplina: sztuki projektowe
Wydział Architektury i Wzornictwa,
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
60-967 Poznań, al. Marcinkowskiego 29
dnia 29.03.2016 r.

Adres e-mail: d.kuzma@po.home.pl
Tel/mobile: +48 501 320 867

RECENZJA

dorobku twórczego, artystycznego oraz
działalności dydaktycznej i organizacyjnej
Pana **dr. Krzysztofa Ludka**, pracownika ASP w Gdańsku,
sporządzona w związku z postępowaniem habilitacyjnym
w dziedzinie: sztuki plastyczne, dyscyplinie: sztuki projektowe,
wszczętym przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
na wniosek Habilitanta.

ZLECENIODAWCA RECENZJI

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa. Zlecenie zostało przeze mnie podjęte w związku z decyzją Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów z dnia 13.01.2016 r. – na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14.marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. W dniu 15.02.2016 roku otrzymałem informację, że decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów (BCK-VII-L-8789/15) zostałem powołany w skład komisji habilitacyjnej z funkcją recenzenta, w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie: sztuki plastyczne, w dyscyplinie: sztuki projektowe, wszczętym w dniu 05.11.2015 roku, do oceny osiągnięć Pana dr. Krzysztofa Ludki, pracownika ASP w Gdańsku.

Postępowanie przeprowadza Rada Wydziału Architektury Wnętrz i Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, wskazana przez Habilitanta.

DOKUMENTACJA HABILITACYJNA

Komplet dokumentacji w formie papierowej i elektronicznej, stanowiący podstawę sporządzenia recenzji w bieżącym postępowaniu habilitacyjnym:

1. Potwierdzona kopia zaświadczenia o uzyskaniu stopnia doktora.
2. Autoreferat w języku polskim.
3. Autoreferat w języku angielskim.
4. Oświadczenie współautora projektu.
5. Dorobek projektowy i dydaktyczny w języku polskim.
6. Dorobek projektowy i dydaktyczny w języku angielskim
7. Życiorys.
8. Dokumentacja elektroniczna wniosku wraz z załącznikami 1-7(CD)

PODSTAWOWE INFORMACJE O HABILITANCIE

Pan dr Krzysztof Ludka, urodzony w 1954 w Gdańsku, w roku 1969 podjął naukę w Technikum Budowy Okrętów " Conradinum" w Gdańsku. Ukończył studia w 1979r. w Instytucie Okrętowym Politechniki Gdańskiej przedstawiając pracę magisterską pt. „Opracowanie propozycji zautomatyzowanego systemu pomiarowego opartego na układzie linii laserowych w warunkach Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni."

Po studiach podjął pracę w Stoczni "Ustka" na stanowisku budowniczego /kierownika budowy stalowych kutrów rybackich /. W roku 1980 powrócił do Gdańska rozpoczynając pracę w Stoczni " Wisła", gdzie przepracował dwa lata na stanowisku mistrza przygotowania produkcji , prowadząc jednocześnie, przez krótki okres, przedmiot podstaw konstrukcji maszyn w Wieczorowym Technikum Budowy Okrętów. W ramach

ministerialnej "akcji magister" ukończył kurs uzyskując dyplom mistrza, a jego opracowanie na temat: "Organizacja przygotowania produkcji wydziału kadłubowego stoczni " Wisła", zostało wyróżnione przez ministerstwo i częściowo wdrożone do produkcji. Również w tym okresie złożył 3 projekty wynalazcze : „ łódź- bagażnik" /1980/ i dwa dotyczące usprawnienia procesu przygotowania produkcji kadłubów /1982/.

Od 1981 r. zatrudniony w Katedrze Metodologii Projektowania Wzornictwa Przemysłowego prof. A. Haupta obecnej ASP. Początkowo pracował na stanowisku nauczyciela przedmiotu i kierownika warsztatów, następnie wykładowcy zajmując się w dydaktyce problematyką projektowania konstrukcji i metodologii projektowania. Prowadził również zajęcia rysunku technicznego.

W latach 2001- 2009 pracował na stanowisku wykładowcy / od 2006 roku st. wykładowcy / w Katedrze Projektowania Mebla prof. Krystyny Brandowskiej prowadząc przez trzy lata przedmiot podstaw projektowania i technologii mebla, początkowo w zespole st. wykł. Henryka Kitowskiego, a od 2003 roku samodzielnie. Pan dr w 2006 r. uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki użytkowe nadany mu przez Radę Wydziału Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie przedstawiając pracę p.t. „Wpływ technik komputerowych na budowanie modeli w procesie projektowania form przemysłowych”. Prowadzony przez niego, w ramach podstaw projektowania przedmiot, otrzymał nowe ramy / program i cele dydaktyczne/ oraz nazwę „Warsztat Struktur i Modelowania”. W latach pracy w Katedrze Projektowania Mebla oprócz wspomnianych zajęć ze studentami II-go roku zajmował się dla roku IV i V modelowaniem w skali naturalnej, opracowaniem węzłów konstrukcyjnych, detali i wykończenia mebli / we współpracy z pracownikami projektowania mebla /. W 2008/9 roku pracował w I Pracowni Projektowania Mebla prof. Haliny Kościukiewicz, a następnie do chwili obecnej Katedrze Metodyki i Podstaw Projektowania Architektury Wnętrz prowadzonej przez dr hab. Macieja Świątę.

Od kilku lat prowadzi dodatkowo zajęcia ze studentami architektury wnętrz i wzornictwa z posługiwania się programem AutoCAD w budowaniu modeli 3D.

Poza działalnością dydaktyczną cały czas prowadzi jak to określa „własne prace projektowo – wykonawcze”.

W latach 2001- 08 prowadził pracownię projektową " TAK" w zakresie architektury ogrodowej, wnętrz i form użytkowych.

Ponadto ukończył kurs języka Francuskiego Alliance Francaise, posiada uprawnienia spawacza i pletwonurka.

AUTOREFERAT

Autoreferat dr Krzysztofa Ludki jest podsumowaniem jego drogi zawodowej i nabytych w wyniku tej drogi doświadczeń. W latach 1978-80 pracując w Stoczni „Ustka” kierował budową dwóch jednostek do momentu zdania armatorowi. Nabyte doświadczenia to decyzyjny kontakt z realną techniką, technologią i organizacją procesu produkcji w stoczni, kontakty z armatorem i firmami kooperującymi jako przedstawiciel stoczni. W tym czasie zgłosił projekt wynalazczy pt. „Łódź wiostowa, która po złożeniu i posadowieniu na podwoziu stanowi przyczepę bagażową samochodu osobowego”.

W latach 1980-82 pracuje w Stoczni „Wisła” w Gdańsku na stanowisku mistrza przygotowania produkcji, w zakresie której było kierowanie zespołami trasującymi, wykonującymi oraz kompletującymi i dostarczającymi na wydziały montażowe elementy kadłuba budowanych w stoczni jednostek. Zaproponował projekt przebudowy linii technologicznej w hali przygotowania produkcji wydziału kadłubowego, realizując go. Zgłosił dwa projekty wynalazcze. Projekty pozwalały wyeliminować tysiące luźnych szablonów układanych wg. kart wykroju na stole sterowanego fotokomórką urządzenia wycinającego elementy. Dokonując niewielkich usprawnień wykorzystano urządzenie do wycinania płomieniem acetylenu jako ploter kreślący układ elementów na scalonej karcie wykroju w skali 1: 1. Stosowanie tych kart skróciło znacząco czas procesu wycinania detali oraz, wyeliminowano gubienie i ciągłą renowację kartonowych szablonów eliminując przestoje produkcji.

Pracę na produkcji w obu stoczniach traktował, jako poligon doświadczeń przed docelowym zawodem projektanta, konstruktora kadłubów statków.

Od 1982 r. związany z Akademią Sztuk Pięknych w Gdańsku, gdzie stara się implementować bagaż dotychczasowych doświadczeń z przemysłu pracując na stanowisku nauczyciela przedmiotu i kierownika warsztatów, następnie wykładowcy zajmując się w dydaktyce problematyką projektowania konstrukcji i metodologii projektowania. Prowadził również zajęcia z rysunku technicznego.

Praca w zespole prof. Haupta ukształtowała jak mówi autor „...jego sposób pojmowania projektowania i sztuki. Wykłady Profesora zmierzały do poszukiwania istoty problemu, a u młodych słuchaczach, jakim wtedy byłem, rozbudzały wyobraźnię i pozytywny krytycyzm. To chyba najbardziej cenna cecha dydaktyka”.

Prowadzony w ramach podstaw projektowania przedmiot „Warsztat Struktur i Modelowania” zajmuje się modelowaniem mebli, opracowaniem węzłów konstrukcyjnych, detali i wykończenia mebli oferując współpracę z pracownikami projektowania mebla. Nauka posługiwania się programem AutoCAD w budowaniu modeli 3D prowadzona dla studentów powiązana ze ścisłą współpracą ze stolarnią

dają możliwość budowania realnych i wirtualnych modeli projektowanych struktur przestrzennych.

Konkludując Autor mówi: „*Miałem i nadal mam szczęście współpracy z osobami, które pomagają mi weryfikować i rozszerzać ograniczony własnymi doświadczeniami i wyobraźnią świat*”.

DOROBEK TWÓRCZY

dr Krzysztofa Ludka, zaprezentowany w formie albumu pt.: " DOROBEK TWÓRCZY I DYDAKTYCZNY. " (w języku polskim i angielskim) oraz na płycie CD załączonej do tomu dokumentacji, to zbiór projektów i realizacji projektowych, na bardzo różnym poziomie i o bardzo szerokim zakresie. Jest zestawiony tematycznie i w ramach określonych obszarów projektowych- chronologicznie. Wykaz ten obejmuje 54 pozycje architektoniczno- projektowe realizowane w latach 1980-2014, czyli jak mniemam cały dorobek twórczy Habilitanta. Na okres po uzyskaniu stopnia naukowego doktora tj. od 2006 r. w w/w spisie umieszczonych zostało zaledwie 8 pozycji.

Propozycje projektowe pana dr Krzysztofa Ludki stanowią przykład poszukiwania nowych form wyrazu w architekturze oraz próbę określenia współczesnych cech tożsamości przestrzeni. Tworzy projekty z zakresu projektowania wnętrz, mebli, rzeźby i działań przestrzennych.

Zgromadzony i przedstawiony dorobek jest zróżnicowany, opracowany na przestrzeni prawie 35 lat pracy zawodowej Habilitanta i ocena jego wartości staje się bardzo utrudniona. Recenzent powinien ustosunkować się do prac powstałych przede wszystkim w okresie po uzyskaniu stopnia doktora i właśnie ten dorobek powinien podlegać ocenie, ale ze względu na skromną ilość materiału postanowiłem odnieść się do całości dorobku Habilitanta. Wyróżnić postanowiłem realizacje powstałe na początku drogi zawodowej. Myślę, że ten okres bardzo mocno wpłynął na ukształtowanie przyszłej postawy młodego projektanta. Bezpośrednie uczestnictwo w procesie produkcji w stoczniach „Ustka” i „Wisła”, gdzie Habilitant kierował budową dwóch jednostek do momentu zdania armatorowi pozwoliło na zdobycie doświadczeń współpracy z przemysłem. Jak sam mówi: „*Nabyte doświadczenia to decyzyjny kontakt z realną techniką, technologią i organizacją procesu produkcji w stoczni, kontakty z armatorem i firmami kooperującymi jako przedstawiciel stoczni. (...)Pracę na produkcji w obu stoczniach traktowałem, jako poligon doświadczeń przed docelowym zawodem projektanta, konstruktora kadłubów statków*”. To właśnie wtedy powstała **Aranżacja wnętrza kabiny kapsuły ratunkowej (1988)**- zaprezentowana na wystawie BALTEXPO 1988, czy autorski projekt **Łódź-bagażnik (1980)** kontynuowany w nowej „odstanie” **Łódź bagażnik II (2001)**. Pierwsza z nich to praca zbiorowa. Ratunkowa kapsuła wyrzutowa z pokładu zbiornikowca była tematem prac w zespole prof. J. Doerffera Instytutu Okrętowego PG. Przedmiotem projektu było: określenie ilości załogi,

rozmieszczenie osób, określenie ich pozycji oraz usytuowanie zadanego wyposażenia kapsuły. Efektem poszukiwań było usytuowanie 12- stu osób , model i projekt techniczny siedziska oraz aranżacja wnętrza kapsuły. Projekt zrealizowano w Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni i eksponowano na wystawie BALTEXPO 1988 w Gdańsku. Kolejny projekt **Łódź – bagażnik** zaprojektowany był do holowania przez popularny na przełomie lat 70-80 samochód „Fiat 126p”, próbując dostosować go do funkcji turystyczno – rekreacyjnych. Konstrukcja łodzi wykonana z laminatu poliestrowo-szklanego składa się z dwóch połączonych zawiasami części, które po złożeniu stanowią kufer bagażowy przyczepy samochodowej.

Uwagę zwracają także dwa projekty zaprojektowane i zrealizowane przez Habilitanta własnoręcznie **Wnętrze salonu, kominek, schody (Bellot- Francja 1989) i**

Salon w części parteru został dobudowany do istniejącego budynku i powiększony, poprzez usunięcie ściany szczytowej o pomieszczenie starego budynku na piętrze tworząc antresolę. Schody łączą starą część budynku z salonem. Duży kominek posiada dwa stanowiska – kominkowe oraz do pieczenia. Na tylnej ścianie kominka jest żeliwny wymiennik ciepła z wymuszonym zasysaniem z zewnątrz. Widoczna więźba i wszelkie elementy drewniane wykonane ze starych rozbiórkowych bali dębowych.

Drugi własnoręcznie zrealizowany projekt to **Ogród miejski (Haga 1999)**. Teren ogrodu jest dużą, jak na warunki zwartej zabudowy miejskiej działką /ok. 900 m²/. Stoi na niej skrajny segment zabudowy szeregowej z początku XX w. Ukształtowany w dwóch poziomach teren wypełniają klomby, murki oporowe, schody i posadzki ceglane. Trzy odcienie cegieł łamią monotonię wątku ich układu, a jednorodność materiału uspokaja złożoność miękkich form. Błękitna mozaika małego oczka wodnego (autorstwa Walentyny Minciel – Mouton) rozświetla ceglaną formę przenikająca się z roślinnością.

Są to przestrzenie o charakterystycznych rozwiązaniach formy i funkcji, a ich design i wyraźnie akcentowana autorska idea stanowi odbicie twórczej postawy i przekonania kandydata. Jednak w tych próbach „humanizacji” życiowej przestrzeni człowieka pomimo staranności opracowania i dbałości o detal nie znajdują świeżości i pozytywnej, stwórczej siły w jaki powinniśmy kształtować w dzisiejszym świecie przestrzenne ramy swojego życia.

Z kolei projekt **Stół ogrodowy II (2003)** zdołał zdobyć wyróżnienie na Piątym Biennale Sztuki Projektowania –Ogólnopolskim Konkursie Wzornictwa Przemysłowego „STÓŁ” 2003. Powierzchnię blatu tworzy gęsta spirala z pręta stalowego 12x12 mm, którą przenika kamień o naturalnym, wydłużonym kształcie. Kamień stabilizuje blat na określonym poziomie oraz utwierdza stół w podłożu. Kolejną formą jest **Stół ogrodowy III (2003)**, gdzie z kolei pręty spajające spiralę blatu przechodzą w nogę stołu stężoną poziomymi obręczami a w dolnej części konstrukcji „uwięziony” jest kamień.

Oba zrealizowane projekty pomimo ciężaru materiału, z którego zostały wykonane, emanują „lekkością” i finezją budowania formy.

W dorobku pana Krzysztofa Ludki wyróżniłbym także **Projekt wystawienniczy (2007)** Wystawa "Architektura i Wzornictwo 2007 " w Gdańskiej ASP, za którą zdobył Nagrodę Specjalną Rektora ASP oraz **Pomnik D.G. Fahrenheita (2008)** będący pracą konkursową. Mobilny obiekt reagujący ruchem, zmianą kompozycji na zmianę temperatury jest swoistym termometrem. Dwie ażurowe formy są przekrojone płaszczyznami w miejscach, gdzie ich przekroje są okręgami. Odcięte części mają możliwość obrotu wokół osi, stwarzając wrażenie ciągłości przekształcających się form. Obrotowi mniejszej formy towarzyszy obrót „wskaznika” / wewnątrz ażurowej formy /, który na skali budującej grafikę posadzki pozwala odczytać panującą w danym momencie temperaturę w jednostkach Fahrenheita, oraz na dyskretnie zaznaczonej skali Celsjusza. Forma większa wykonuje w tym czasie ruch skoordynowany z sąsiednią, zatrzymując się w pozycji dokładnie przyporządkowanej ustawieniu mniejszej formy w taki sposób, aby obie formy tworzyły spójny kompozycyjnie układ. Obracający się przy posadzce promień świetlny „mruka” zasłaniany cyklicznie ażurem formy, by przystanąć oświetlając cyfrę określającą temperaturę.

W przedstawionym projekcie widać wyraźnie dbałość o wytworzenie odpowiedniego nastroju, a szczególnie w budowaniu nasyconego, dynamicznego kolorytu oryginalnej formy tworzącej klimat przestrzeni.

Dorobek Habilitanta jest zróżnicowany, reprezentuje różny poziom i wymyka się poniekąd z ram kryteriów oceny. Jest to na pewno spowodowane niespotykanym „czasem”, w którym dochodziło do realizacji projektów (prawie 35 lat pracy musi na pewno weryfikować wartość niektórych opracowań).

Dostrzegam inwencję, którą wykazuje Habilitant w poszukiwaniu własnych, oryginalnych form artystycznej wypowiedzi, w której łączy świadomość wyobraźni plastycznej z wiedzą praktyczną w zakresie problematyki kształtowania środowiska przestrzennej aktywności człowieka, ale nie widzę tu czytelnie zaakcentowanej wizji i spójnego charakteru opracowywanych przestrzeni i obiektów.

WSKAZANE DZIEŁO PROJEKTOWE

Przedmiotem niniejszej recenzji jest także praca aspirująca do spełnienia warunków formalnych w przewodzie habilitacyjnym wskazana przez dr Krzysztofa Ludkę. Jest to projekt wnętrz hotelowych: holu, baru i recepcji Hotelu Morskiego w Krynicy Morskiej (2009), współautor architekt wnętrz dr Arkadiusz Staniszewski.

Projekt budynku powstał w pracowni S-STUDIO Sebastian Sikorski dla inwestora pana Jana Romaniuka. Projekt hotelu jest w trakcie realizacji.

Sam Autor o projekcie pisze tak: „Przyjęta koncepcja wnętrza na parterze ingerowała w opracowany projekt budowlany i zakładała powiększenie wysokości części holu o jedną kondygnację kosztem dwóch pokoi dla gości na piętrze. Zabieg ten dotyczył reprezentacyjnej części holu, między wejściem głównym, a recepcją, pozostawiając rejon poczekalni i wypoczynku bardziej kameralnym w wysokości kondygnacji. Uskok wysokości pozwolił ujawnić w formie antresoli korytarz, oraz podest windy na piętrze budując przestrzeń i czyniąc życie hotelu bardziej przejrzyste. Sugerowana zmiana w projekcie architektoniczno - budowlanym dotyczyła również przemieszczeń ścian zaplecza recepcji oddzielając je cylindryczną powierzchnią ściany od przestrzeni holu. Natomiast rejon poczekalni i wypoczynku z przeszkloną ścianą dającą widok na basen, a za nim plażę i morze udało się powiększyć likwidując ścianę oddzielającą schody do restauracji na niższej kondygnacji. Dzięki usytuowaniu budynku na skarpie wejście na obydwie kondygnacje jest z poziomu terenu. Motywem scalającym obszary przestrzeni wnętrza jest relief sufitów w formie miękkich linii mających swoją kontynuację na dwóch kondygnacjach, przechodzących w miejscową deformację płaskich powierzchni ścian. Jest on zarazem przestaniem kształtującym bryłę podestu na antresoli przed wejściem do windy, a z przeciwległej strony, zaginając miękko ścianę recepcji. W związku z projektem wnętrza powstały wybrane elementy wyposażenia : lada recepcji, której forma jest inspirowana łodzią rybacką, umieszczona w centralnym punkcie posadzki holu rozeta i zwisający nad nią żyrandol oraz kanapa.”

I to jest w zasadzie koniec... mojej wiedzy na temat przedstawionego do recenzji projektu. Lapidarny opis i 4 zamieszczone w portfolio wizualizacje wnętrza powstałe w 2009 roku /plus dwie dodatkowe zamieszczone na stronie obiektu/ to wszystko czym dysponuję...

Wg. Habilitanta postępy prac realizacyjnych można na bieżąco śledzić na podanym w opracowaniu linku do strony internetowej:

<http://krynica-morskadziatki.pl/content/krynica-morska-budowa-hotelu-nad-samym-morzem>

Niestety na podanej stronie udało mi się znaleźć jedynie fotografie przedstawiające początkowy etap realizacji obiektu (stan surowy otwarty, zrealizowany do poziomu trzeciej kondygnacji naziemnej). W żadnym wypadku nie można tutaj mówić nawet o wyobrażeniach projektowanej przestrzeni, gdyż jest to etap początkowy realizacji budowlanej obiektu hotelowego. Rozczarowany tym faktem próbowałem dotrzeć do rzutów, gdzie mógłbym szukać elementarnych informacji pozwalających mi skonfrontować moje odczucia przestrzeni z proponowanymi „mi obrazami”... Bezskutecznie... W przedstawionym mi materiale takich informacji nie znalazłem, a na stronie obiektu znajdują się rzuty budowlane bez naniesionej aranżacji. To stanowczo za mało by ocenić wartość projektu... Wizualizacje, do których mam stosunek ambiwalentny, ponieważ z jednej strony zmuszony jestem się nimi posługiwać, z uwagi na prosty przekaz i łatwość odczytania przez potencjalnego odbiorcę, z drugiej strony

są dla mnie pewnego rodzaju „oszustwem” jak każdy „obrazek; nie są w stanie pokazać nam realnego odczucia i percepcji przestrzeni, jej wieloaspektowej złożoności wynikającej ze sposobu budowania jej struktury, konstruowania form i użycia odpowiedniego materiału do jej realizacji. Stanowią jedynie iluzję przestrzeni...

Pomimo faktu, że możliwości kreowania świata cyfrowego są dzisiaj niemal nieograniczone, pozwalając na równoważność tego co rzeczywiste z tym co nierzeczywiste, to upływ czasu /projekt powstał w 2009 roku/ jest tutaj bezlifosnym weryfikatorem.

To co „kiedyś” było szczytem możliwości technicznych, dzisiaj jest odbierane jak nieudolne przekazywanie idei i treści, w których ograniczone możliwości techniczne i technologiczne „zabijają” rzeczywiste intencje i możliwość kreacji.

Myślę, że najważniejsze cele i priorytety każdej pracy twórczej skupiają się wokół budowania spójnych całości o wzajemnych powiązaniach przestrzennych, funkcjonalnych oraz stylistycznych, kształtowania wnętrza o wyraźnych cechach tożsamościowych, a także poszukiwania równowagi pomiędzy wartościami kreatywnymi i technicznymi.

A tego ewidentnie w propozycji Habilitanta mi zabrakło...

DYDAKTYKA

Oceny dydaktyki dokonałem na podstawie przestanego mi albumu pt.: "DOROBEK TWÓRCZY I DYDAKTYCZNY." (w języku polskim i angielskim) oraz na płycie CD załączonej do tomu dokumentacji. Podpunkt pt: „DYDAKTYKA” dotyczy zadań studenckich realizowanych na przestrzeni wielu lat w **Pracowni Struktur Przestrzennych** prowadzonej przez Habilitanta . Prowadzony przez niego, w ramach podstaw projektowania przedmiot, otrzymał nowe ramy / program i cele dydaktyczne/. W latach pracy w Katedrze Projektowania Mebla oprócz wspomnianych zajęć ze studentami II-go roku zajmował się dla roku IV i V modelowaniem w skali naturalnej, opracowaniem węzłów konstrukcyjnych, detali i wykończenia mebli / we współpracy z pracowniami projektowania mebla /. W 2008/9 roku pracował w I Pracowni Projektowania Mebla prof. Haliny Kościukiewicz, a następnie do chwili obecnej Katedrze Metodyki i Podstaw Projektowania Architektury Wnętrz prowadzonej przez dr hab. Macieja Światę.

„Zajęcia prowadzone są w formie ćwiczeń polegających na budowaniu modeli obiektów o określonej – najczęściej abstrakcyjnej – funkcji, realizującej się w rozpoznanym przez studenta środowisku oddziaływań fizycznych i estetycznych. Modelowanie może przybierać formę modeli : werbalnych, schematów funkcjonalnych, modeli graficznych, wirtualnych, a w końcu materialnych - testujących wybrane cechy problemowe. Budowane modele będąc samowystarczalnymi opisami okrojonej rzeczywistości, ogniskują wyizolowane aspekty danych zjawisk. Pozwala to w sposób

racjonalny szukać rozwiązań funkcji, formy, konstrukcji, zastosowanych materiałów i technologii. „

W zakresie realizowanego ćwiczenia mieszczą się takie elementy jak: umiejętność budowania wirtualnego modelu 3D oraz przekazywania informacji o przestrzennym kształcie w rzutach prostokątnych, rozpoznawanie typów konstrukcji, klasyfikacja złącz, analiza mechaniki konstrukcji rozpoznanie obciążeń i wynikających naprężeń w elementach, wpływ materiału i technologii na formę. Wyszczególniona problematyka bazuje na programach wykładów z podstaw konstrukcji, mechaniki, materiałoznawstwa i technik wytwarzania, ergonomii, geometrii wykreślnej, rysunku technicznego jak również historii sztuki i architektury.

Przykładowe obszary projektowo - badawcze znalazły swoje odzwierciedlenie w realizowanych na przestrzeni lat tematach np.:

- odkształcenia sprężyste struktur pod wpływem obciążenia (struktury zakleszczające się, struktury budowane elementami ściskanymi i rozciągany osiowo)
- struktura mobilna
- struktura warstwowo-materiałowa ograniczona formą
- mobile napędzane nurtem rzeki
- stabilność struktur – inspirowane twórczością Santiago Calatrava
- konstrukcja (kompozycja) nośna - analiza destrukcji struktur
- struktura ograniczająca przestrzeń budowana formą powtarzalną
- naprężenie – odkształcenie - forma
- inspiracja formą powtarzalną w naturze

Badana na strukturach przestrzennych, sposobie ich kształtowania pozwalają tworzyć przestrzeń doświadczalną i eksperymentalną, w której studenci zaznajamiani są z materiałami i technologiami z obszaru sztuk projektowych.

Z kolei ćwiczenia realizowane dla studentów V-go semestru Architektury Wnętrz np.:

- Zaprojektować strukturę przestrzenną, której funkcją jest podział przestrzeni lub ograniczenie w niej pewnej objętości.
- Zaprojektować stabilną kompozycję przestrzenną zbudowaną z następujących /materialnych/ elementów: sześcián o boku 6 cm, kwadrat o boku 6 cm, pręt długości 12 cm, cięgno .
- Zaprojektować i wykonać z brystolu " belkę " unoszącą kamień między podporami rozstawionymi w odległości 40 cm.
- Sprężystość - naprężenie - forma (prostokreślna).

pozwalają na poszukiwanie związków formy z jej „fizycznością”. Uczą umiejętności rozpoznawania podstawowych stanów naprężeń w konstrukcji, umiejętności zapisu geometrii projektowanego obiektu metodą tradycyjną lub za pomocą komputera oraz modelowania w materiale.

Są to dla mnie elementarne, aczkolwiek bardzo cenne w procesie edukacyjnym, aspekty poszukiwania relacji przestrzennych pomiędzy elementami pozbawionymi konkretnej funkcji, pozwalające jednak na tworzenie narzędzi w warsztacie przyszłego Twórcy-Projektanta.

Wśród proponowanych przez autora tematów znajdują się również bardzo konkretnie sformułowane zadania projektowe np.: projekt etui na laptopa czy torebka ze sklejki.

Kolejną formą przygotowania zawodowego jest prowadzone przez Habilitanta **Modelowanie 3D – AutoCad**

Prowadzone przez Pana Krzysztofa Ludka zajęcia mają wykształcić w studentach wrażliwość na znaczenie projektowanego obiektu, czy sytuacji oraz dbałość o kontekst w szerokim tego słowa znaczeniu w procesie projektowania. Specyfika budowania przestrzeni pozwala na kształtowanie otwartości na problemy występujące w tych przestrzeniach, na wykraczanie poza formę podporządkowaną jedynie technologii oraz na rozszerzenie indywidualnej refleksji artystycznej. Studenci realizują zadania związane z projektowaniem obiektu, sytuacji oraz przestrzeni miejsca. Mają możliwość zapoznania się z szeroką panoramą różnorodnych, współczesnych zjawisk i praktyk artystycznych, wykorzystujących techniki inter- i multimedialne.

Podsumowując :

współistnienie i dwutorowość działalności Habilitanta, równoważność działań projektowych i dydaktycznych to cecha osobowości tego Projektanta. Kompleksowe, a nie wycinkowe rozumienie przestrzeni, które jest tak ważne już na etapie edukacji projektowej jest realizowane w pracy dydaktycznej Kandydata.

Poza tym istotnym aspektem dopełniającym całość pracy dydaktycznej jest praktyka projektowa Pana Krzysztofa Ludki. Związek praktyki i doświadczenia zawodowego z edukacją w dziedzinach projektowych i twórczych jest szczególnie pożądanym i ma również niebagatelny wpływ na jakość prowadzonych prac studenckich. I te przesłanki pozwalają mi mieć przekonanie, iż bogate doświadczenia zawodowe przekłada się w znaczący sposób na efekty pracy dydaktycznej.

KONKLUZJA

Po zapoznaniu się z materiałem, zaprezentowanym w niniejszym postępowaniu habilitacyjnym, muszę stwierdzić iż dorobek Habilitanta jest zróżnicowany, reprezentuje różny poziom. Dostrzegam inwencję, którą wykazuje Habilitant w poszukiwaniu własnych, oryginalnych form artystycznej wypowiedzi, ale nie widzę tu spójnego charakteru opracowywanych przestrzeni i obiektów.

Zastrzeżenia moje budzi również zaprezentowane dzieło projektowe. W dostarczonych mi materiałach informacje na temat dzieła są wyjątkowo skromne, a

przekaz ilustracyjny lapidarny. Myślę, że najważniejsze cele i priorytety każdej pracy twórczej skupiają się wokół budowania spójnych całości o wzajemnych powiązaniach przestrzennych, funkcjonalnych oraz stylistycznych, kształtowania wnętrza o wyraźnych cechach tożsamościowych, a także poszukiwania równowagi pomiędzy wartościami kreatywnymi i technicznymi. A tego ewidentnie w propozycji Habilitanta zabrakło...

Doceniam za to prowadzoną przez Habilitanta działalność dydaktyczną, gdzie bogate doświadczenia zawodowe przekłada się w znaczący sposób na efekty pracy dydaktycznej.

Konkludując...

Tym samym, uważam, że pomimo licznych zastrzeżeń zaprezentowane dzieło projektowe pt: " Projekt wnętrza hotelowych: holu, baru i recepcji Hotelu Morskiego w Krynicy Morskiej (2009)" autorstwa dr Krzysztofa Ludki, wartość twórczego i dydaktycznego dorobku, prezentowana postawa etyczna i całościowość działalności Kandydata spełnia wymagania art. 18a ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz w zakresie sztuki z dnia 14.03.2003 roku (DZ. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595, DZ.U. z 2005 r., nr 164, poz. 1365, DZ. U. z 2010 r., nr 96, poz. 620 i nr 182, poz. 1228, DZ. U. z 2011 r., nr 84, poz. 455,).

To wszystko upoważnia mnie, aby czyniąc zadość wymaganiom procedury **poprzeć wniosek do Szanownej Rady Wydziału o nadanie Panu dr Krzysztofowi Ludka** pracownikowi Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku **stopnia doktora habilitowanego** w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej: sztuki projektowe.

dr hab. Dariusz Kuźma prof. ndzw. UAP